

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Τακτικής Συνεδρίασης με αριθμό 20/27.6.2011

Της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Ε.Ε.

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ : 18.00

ΩΡΑ ΛΗΞΗΣ : 01.30 της 28.6.2011

			ΧΡΟΝΟΣ ΠΡΟΣΕ- ΛΕΥΣΗΣ	ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟΧΩ- ΡΗΣΗΣ
ΠΑΡΟΝΤΕΣ :	Χρήστος Σπίρτζης	Πρόεδρος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Σωκράτης Αλεξιάδης	Α΄ Αντιπρόεδρος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Θεόδωρος Σεραφίδης	Β΄ Αντιπρόεδρος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Αντώνιος Πρωτονοτάριος	Γενικός Γραμματέας	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Κωνσταντίνος Κουρνιώτης	Αναπλ. Γεν. Γραμματέας	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Γρηγόριος Γρηγοριάδης	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Ηρακλής Δρούλιας	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	22.15
	Σπυρίδων Ζαννιάς	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Κωνσταντίνος Μακέδος	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	21.55
	Αθανάσιος Μπούμης	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ
	Ευστάθιος Τσέγκος	Μέλος	ΕΝΑΡΞΗ	20.50
ΑΠΟΝΤΕΣ :	Νικόλαος Μήλης	Μέλος		
	Ιωάννης Παπαδόπουλος	Μέλος		
	Δημήτριος Πετρόπουλος	Μέλος		
	Ιωάννης Φούρκας	Μέλος		
Παρίστανται από το Προεδρείο της Αντιπροσωπείας ΤΕΕ	Ιωάννης Θεοδωράκης	Πρόεδρος	ΕΝΑΡΞΗ	20.45
	Παρασκευή Μπάτσου	Α΄ Αντιπρόεδρος	ΕΝΑΡΞΗ	23.20
	Ιωάννης Κυριακόπουλος	Γεν. Γραμματέας	ΕΝΑΡΞΗ	20.10
	Μάρκος Σιούνας	Αναπλ. Γεν. Γραμματέας	ΕΝΑΡΞΗ	21.30
Γραμματέας :	ο Θεμ. Λιαραμάντζας, υπάλληλος Τ.Ε.Ε.		ΕΝΑΡΞΗ	ΛΗΞΗ

Απόφ.Α1/Σ20/2011 5^η τακτική συνεδρίαση Αντιπροσωπείας Τ.Ε.Ε.

Η Δ.Ε. αφού ενημερώθηκε από τον Πρόεδρο της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε. Ι.Θεοδωράκη για τη θεματολογία της 5^{ης} τακτικής συνεδρίασης της Αντιπροσωπείας της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε. (Ανεργία- Μνημόνιο-Μεσοπρόθεσμο) , ο οποία προβλέπεται να πραγματοποιηθεί στις 16 και 17.7.2011 στο ξενοδοχείο ATHENS IMPERIAL εγκρίνει προϋπολογισμό δαπανών 15.000€ (ενοίκιο, διάλλειμα, καφέ, μπουφέ).

Επίσης η Δ.Ε. αποφασίζει να καλυφθούν τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής των εκπροσώπων των Περι.Τμημάτων Τ.Ε.Ε. (2-3 από κάθε Περιφ.Τμήμα) που θα κληθούν στην παραπάνω συνεδρίαση.

Απόφ.Α2/Σ20/2011 Π.Δ. Κανονισμού Αμοιβών Μελετών του Ν.3919/2011

Η Δ.Ε. αφού συζήτησε εκτενώς για το Π.Δ. Κανονισμού Αμοιβών Μελετών του Ν.3919/2011, αποφασίζει να συνεχίσει τη συζήτηση του θέματος, ώστε να λάβει απόφαση, σε έκτακτη συνεδρίαση της που θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 30.6.2011 και ώρα 15.00.

Κατά τη διάρκεια συζήτησης του θέματος προηγήθηκε ολιγόλεπτο διάλειμμα της συνεδρίασης (22.55-23.15) και στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία επί της διαδικαστικής πρότασης να συνεχισθεί η συζήτηση για λήψη απόφασης σε έκτακτη συνεδρίαση της Δ.Ε. την 30.6.2011, με αποτέλεσμα:

ΝΑΙ: 6 (Πρωτονοτάριος, Αλεξιάδης, Κουρνιώτης, Γρηγοριάδης, Ζαννιάς, Σεραφίδης)

ΟΧΙ: 2 (Σπίρτζης, Μπούμης)

❖ Κατά τη συζήτηση του παραπάνω θέματος αποχώρησαν από τη συνεδρίαση οι Ι.Κυριακόπουλος Μέλος Δ.Ε. (20.10), Ευστ.Τσέγκος Μέλος Δ.Ε. (20.20), Ι.Θεοδωράκης Πρόεδρος Αντιπροσωπείας (20.45) Μ.Σιούνας Αναπλ.Γεν.Γραμματέας (21.30), Κ.Μακέδος Μέλος Δ.Ε. (21.55 – λόγω της αυριανής πανελλαδικής απεργίας και της αδυναμίας επιστροφής την επόμενη ημέρα στη Θεσσαλονίκη), Ηρ.Δρούλιας Μέλος Δ.Ε. (22.15) και Π.Μπάτσου Α' Αντιπρόεδρος (23.20).

Απόφ.Α3/Σ20/2011 Μνημόνιο - Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015.

Η Δ.Ε., αφού συζήτησε για τη διαμόρφωση των θέσεων για το Μνημόνιο και το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015 ενόψει της 5^{ης} τακτικής συνεδρίασης

της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε., αποφασίζει να ολοκληρώσει τη συζήτηση του θέματος σε επόμενη συνεδρίασή της και πριν την παραπάνω συνεδρίαση της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε.

Ο Γρ. Γρηγοριάδης καταθέτει και αναλύει την παρακάτω πρόταση:

«1. Οι μισθωτοί και αυταπασχολούμενοι μηχανικοί, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα, αντιμετωπίζουν το αποκρουστικό πρόσωπο του βάρβαρου, απάνθρωπου καπιταλιστικού συστήματος. Βιώνουν τις συνέπειες από την γενικευμένη κρίση του συστήματος και όχι από τους «λάθος» χειρισμούς του πολιτικού προσωπικού της πλουτοκρατίας (π.χ. σκάνδαλα, γραφειοκρατία, ανικανότητα κλπ.). Βιώνουν τις πολιτικές κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ που θυσιάζουν τα μισθολογικά, εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων προκειμένου να ξεπεραστεί η καπιταλιστική κρίση και να γίνει ομαλά και με τις λιγότερες δυνατές «τριβές» η αναγκαία απαξίωση ενός μέρους του υπερσυσσωρευμένου κεφαλαίου, ώστε να επανέρθει το σύστημα σε ανοδικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζόμενων μηχανικών δεν έχει ημερομηνία λήξης. Δε θα τερματιστεί ούτε όταν εμφανιστεί παροδικά κάποια αναιμική ανάκαμψη, ούτε εάν επιμηκυνθεί η αποπληρωμή των κρατικών δανείων, ούτε καν ακόμα αν μειθθούν, πρόσκαιρα, το έλλειμμα και το χρέος. Η επίθεση ενιαία εξαπολύεται σε όλα τα κράτη εντός και εκτός Ευρωζώνης - εντός και εκτός ΕΕ, ανεξάρτητα από το επίπεδο του δημόσιου χρέους και των ρυθμών ανάπτυξης. Την ίδια επίθεση δέχονται τα δικαιώματα του Γερμανού εργαζόμενου, ενώ η Γερμανία δεν έχει υψηλό χρέος και βγήκε από την κρίση, του Βρετανού εργαζόμενου ενώ η Βρετανία δεν είναι στο ευρώ.

Οι εξελίξεις δείχνουν πως έρχονται πολύ χειρότερα. Ο στημένος εκβιασμός για την 5^η δόση του μνημονίου, η τρομοκρατία των εργαζομένων για να περάσει το «μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα» – λαιμητόμος εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων, οι παλιωδίες κυβέρνησης και ΝΔ για την «συναίνεση» σύμφωνα με τις επιταγές ΕΕ και πλουτοκρατίας που έχει ήδη επιτευχθεί ενώ επεξεργάζονται το «σερβίρισμα» δείχνουν το μέλλον. Τα ληστρικά μέτρα του λεγόμενου μεσοπρόθεσμου προγράμματος, δηλαδή της επόμενης δόσης του συνεχούς μνημονίου, επιβάλλονται προκειμένου, δήθεν, να μην πτωχεύσει η χώρα, την ώρα που καταδικάζουν τους εργαζόμενους στην πιο σκληρή πτώχευση χωρίς επιστροφή! Επιτέλους ποια είναι αυτή η «χώρα» την οποία, τάχα, υπηρετούν, χωρίς το Λαό της ;

Η φιλολογία περί «χρεωκοπίας» και «αναδιάρθρωσης» είναι σκόπιμη και αποπροσανατολιστική. Ο λαός χρεοκοπεί καθημερινά με την πολιτική τους, την ίδια στιγμή που η απαξίωση μέρους του κεφαλαίου έχει ήδη ξεκινήσει εδώ και καιρό. Η όποια μορφή πάρει το «ελεγχόμενο κραχ» της ελληνικής οικονομίας, μόνο χαμένους θα βρει τους εργαζόμενους, ενώ το πότε και το πώς θα συμβεί έχει να κάνει με την επίλυση αντιθέσεων μεταξύ των μερίδων των πλουτοκρατών, για το πώς θα επιμεριστούν οι δικές τους απώλειες ώστε να μη διαταραχθεί η σταθερότητα του συστήματος της εκμετάλλευσης. Από την άλλη, ακόμη και οι ελιγμοί των μηχανισμών σε ΕΕ, ΔΝΤ και κομμάτων της

πλουτοκρατίας, δείχνουν την αγωνία τους να αντιμετωπίσουν την ογκούμενη λαϊκή δυσарέσκεια.

Η αντιλαϊκή θύελλα πηγάζει από τη στρατηγική της ΕΕ και της άρχουσας τάξης με στόχο να θωρακίσει τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Απαραίτητος όρος για την ανταγωνιστικότητά τους, είναι να γίνει φτηνή η εργατική δύναμη, με μείωση του κόστους μισθών και ασφάλισης, να μειωθεί κι άλλο η φορολογία στα κέρδη τους, να ιδιωτικοποιηθεί δημόσια περιουσία επιχειρήσεις και γη προκειμένου να διασφαλίσουν κερδοφόρα διέξοδο επένδυσης στα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια τους. Τα όρια που καθορίζει η ανταγωνιστικότητα του κεφαλαίου για τις λαϊκές ανάγκες είναι τα επίπεδα μισθών Κίνας και Ινδίας. Όσο για την περιβόητη «αξιοποίηση» του δημόσιου πλούτου μέσω «επενδύσεων» των μονοπωλιακών ομίλων οι εργαζόμενοι γνωρίζουν από την πείρα τους πόσο βελτιώθηκε η ζωή τους απ' τα κονδύλια των ΚΠΣ, της ΕΕ, τις επενδύσεις στα «μεγάλα έργα» οδικών αξόνων και υποδομών που τα πλήρωσαν και τα πληρώνουν ακόμα ακριβά, τις επενδύσεις της «Ντόιτσε Τέλεκομ» στον ΟΤΕ και της «Χόχιφ» στο αεροδρόμιο «Ελ. Βενιζέλος». Η εκχώρηση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας στο Αιγαίο, η εμπλοκή της στα παιχνίδια των ιμπεριαλιστών στην περιοχή, μόνο κινδύνους και νέα δεινά θα φέρει στο λαό, για να διασφαλιστούν τα κέρδη των μονοπωλίων, ξένων και ντόπιων.

2. Η συντονισμένη, ολομέτωπη, επίθεση κατά των εργαζομένων έχει τριπλό στόχο: την σταθερή εργασία, την τιμή της εργατικής δύναμης και τη δημιουργία προϋποθέσεων για το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της όποιας δημόσιας περιουσίας έχει απομείνει. Στον ιδιωτικό τομέα, καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, συντρίβουν τις εργασιακές σχέσεις, αυξάνουν τις απλήρωτες υπερωρίες, απελευθερώνουν τις απολύσεις. Προετοιμάζουν το κλίμα για τον νέο σφαγιασμό των μισθών στο δημόσιο στο όνομα του «νέου μισθολογίου» και του «μεσοπρόθεσμου προγράμματος», με νέες περικοπές ύψους 2,5 δις €, σύνδεση του μισθού με το «παραγόμενο αποτέλεσμα» για τη χειραγώγηση του εργαζόμενου στο Δημόσιο, για να εφαρμόσουν ευκολότερα τις προαποφασισμένες αντιλαϊκές επιλογές. Με νέα φοροληστρικά μέτρα, συντρίβουν το λαϊκό εισόδημα, την ίδια στιγμή που χαρίζουν πακτωλούς δις. στα μονοπώλια, με τη μείωση της φορολογίας, τα «κίνητρα», τους αναπτυξιακούς νόμους. Σε αυτή την κατεύθυνση έχουν συμβάλλει αποφασιστικά τόσο η πλειοψηφία σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, όσο και οι αντίστοιχες πλειοψηφίες των συμβιβασμένων ηγεσιών των ομοσπονδιών, που για χρόνια ξεπουλάνε τους εργαζόμενους με τα παραμύθια του κοινωνικού εταιρισμού, τις συντεχνιακές και ρεφορμιστικές αυταπάτες και τις «συμφωνίες» με το ΣΕΒ και την κυβέρνηση.

Η δημόσια ασφάλιση έχει γίνει πεδίο δράσης για τις ιδιωτικές εταιρίες. Κυβέρνηση & ΕΕ την έχουν μετατρέψει σε «ατομική υπόθεση», την έχουν υποβιβάσει σε «βοήθημα», την ίδια στιγμή που θεσπίζονται και νέες εισφοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο. Με αποφάσεις τους τα ασφαλιστικά μας ταμεία συνεχίζουν να στηρίζουν τράπεζες και

επιχειρήσεις, τζογάροντας στο χρηματιστήριο, αγοράζοντας ομόλογα κ.λ.π..

Στο Δημόσιο, οι διοικητικές «αναδιαρθρώσεις» τύπου «Καποδίστρια» και «Καλλικράτη», καθώς και η πλήρης παράδοση των κερδοφόρων δραστηριοτήτων στο μεγάλο κεφάλαιο πάντα συνοδεύονταν, όπως και σήμερα, από τη φιλολογία για «να γίνει καλύτερη και παραγωγικότερη η δουλειά του δημοσίου υπαλλήλου», για ένα Δημόσιο «σύγχρονο και αποτελεσματικό» ή για ένα «κράτος επιτελικό» ή άλλοτε για ένα «κράτος-στρατηγείο». Αποτέλεσμα πάντα το ίδιο: δημόσια διοίκηση και κράτος ανοιχτά αντιλαϊκό, αντιδραστικό, εχθρικό τόσο για τους εργαζόμενους σ' αυτό, όσο και για τα λαϊκά στρώματα, αλλά πάντα φιλικό για τους μεγαλοεπιχειρηματίες και το κεφάλαιο συνολικά.

Η πολιτική της κυβέρνησης για την προώθηση της «απελευθέρωσης» του επαγγέλματος του Μηχανικού στοχεύει στην επιτάχυνση της διαδικασίας συγκέντρωσης της παραγωγής έργων και μελετών στα χέρια μια χούφτας μονοπωλιακών ομίλων. Οι εργαζόμενοι μηχανικοί βγαίνουν πολλαπλά χαμένοι από την πολιτική αυτή. Εξαναγκάζονται να πωλούν την εργατική τους δύναμη με ολοένα και χειρότερους όρους, ενώ η συγκέντρωση της παραγωγής οδηγεί στην καταστροφή χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων μηχανικών. Συγχρόνως, μαζί με τα άλλα λαϊκά στρώματα, πληρώνουν κι αυτοί τη γιγάντωση του κόστους των τεχνικών έργων και την ευθυγράμμιση των προτεραιοτήτων τους με τις ανάγκες των κατασκευαστικών ομίλων.

3. Στον αντίποδα αυτής της πορείας, οι μισθωτοί και αυταπασχολούμενοι μηχανικοί όπως και όλοι οι εργαζόμενοι, είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν με μαζικούς αγώνες, ακολουθώντας όμως μια στρατηγική που ενοποιεί τους στόχους πάλης με βάση τα συμφέροντα του συνόλου των εργαζομένων, ξεπερνώντας τις λογικές των δήθεν «εφικτών», αποκομμένων κλαδικών στόχων.

Σήμερα, είναι πιο καθαρό από ποτέ ότι ο μόνος δρόμος για τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από κλάδο και εργοδότη, είναι ο δρόμος της ταξικής συσπείρωσης και του ανυποχώρητου αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ και της διεκδίκησης ενός άλλου δρόμου ανάπτυξης με στόχο και γνώμονα την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών του εργαζόμενου λαού. Ενός αγώνα σε ρήξη με τις ξεπουλημένες ηγεσίες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, που θα σημαδεύει τον πραγματικό αντίπαλο, την πολιτική της ΕΕ-ΔΝΤ και της άρχουσας τάξης στοχεύοντας την συνολική ανατροπή της και όχι απλά μια κυβερνητική εναλλαγή ανάμεσα στα κόμματα του κεφαλαίου και του ευρωμονόδρομου. Ενός αγώνα για να αποδεσμευτεί η χώρα από τα δεσμά των ιμπεριαλιστικών ενώσεων (ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ κλπ.) και να διαγραφτεί το χρέος στην πορεία για να πάρει ο εργαζόμενος λαός την εξουσία στα χέρια του, να περάσουν στην κοινωνική ιδιοκτησία τα ήδη συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής με κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο.

Κάθε μέρα πολλαπλασιάζονται οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι άνεργοι που δε σκύβουν το κεφάλι, δε δέχονται το δρόμο που ετοιμάζει η μαύρη συμμαχία κυβέρνησης -ΤΡΟΪΚΑ -εργοδοσίας. Η αγανάκτηση δεν είναι αρκετή, πολύ περισσότερο όταν υποκύπτει στην προπαγάνδα του «όλοι ίδιοι είναι». Οι μάχες θα είναι νικηφόρες αν δοθούν μέσα από τους αγώνες που συγκρούονται με την πολιτική της κυβέρνησης, της ΕΕ, του

ΔΝΤ, της εργοδοσίας. Η κλοπή της μίζας και της διαφθοράς, είναι σταγόνα μπροστά στην νόμιμη ληστεία της δουλειάς των εργαζομένων! Απαντάμε θετικά, με τη συμπόρευσή μας με το ταξικό εργατικό κίνημα, το ΠΑΜΕ και την ΠΑΣΕΒΕ, στην ανάγκη να διαμορφωθεί η αναγκαία κοινωνική συμμαχία εργατών, φτωχών αγροτών, αυταπασχολούμενων, νεολαίας, γυναικών για τη λαϊκή αντεπίθεση. Απαντάμε θετικά με ταξικό πόλεμο στον καθημερινό αντεργατικό οικονομικό, ιδεολογικό και κοινωνικό πόλεμο που δεχόμαστε.»

Η απόφαση λήφθηκε μετά από ψηφοφορία μεταξύ της πρότασης που εγκρίθηκε όπως παραπάνω (πρόταση α΄) και της πρότασης του Γρ.Γρηγοριάδη (πρόταση β΄), με αποτέλεσμα:

Πρόταση α΄: 7 (Πρωτονοτάριος, Κουρνιώτης, Μπούμης, Μπούμης, Ζαννιάς, Σεραφίδης, Σπίρτζης, Αλεξιάδης)

Πρόταση β΄: 1 (Γρηγοριάδης)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ